

Vuosikokouskutsu sivulla 7

Pystis 1 / 2017

Sivu 2 (kansi 2) One Gear ilmoitus

Sivu 3 K-market ilmoitus

Kunniapuheenjohtaja Tauno Partanen, puh. 0500 378 049

Hallitus

Puheenjohtaja Kari Repo, Kaskipolku 9, 71800 Siilinjärvi, puh. 0440 534 429

kari.j.repo(et)gmail.com

Varapuheenjohtaja Jouko Kuosmanen, Kalliotie 18, 71720 Käärmelahti, puh. 050 572 9452

joces(et)dnainternet.net (*varajäsen Tiina Paananen, puh. 0500 648 246*)

Hannu Hallikainen, Ohtaanniementie 212, 71200 Tuusniemi, puh. 040 594 4960

hannu57hallikainen(et)gmail.com (*varajäsen Hannu Keinänen 040 7489127*)

Martti Koponen, Tototie 1, 70400 Kuopio, puh. 0400 274 226

markop.oy(et)dnainternet.net (*varajäsen Irene Venejärvi, puh. 044 571 0861*)

Einari Mustonen, Viitonen 1967, 71800 Siilinjärvi, 0400 519 172

einari.mustonen@gmail.com (*varajäsen Merja Rautiainen, puh. 040 566 8152*)

Seppo Partanen, Polvimäentie 380, 73120 Nerkoo, puh. 050 309 6503, partanenseppo(et)suomi24.fi

(*varajäsen Pertti Liikka, puh. 0500 234 295*)

Jari Pulkkinen, Vaahteratie 3 b 70420 Kuopio, puh. 050 595 4071, jari.pulkkinen(et)rtv.fi

(*varajäsen Janne Ryhänen, puh. 040 714 9491*)

Jaostojen puheenjohtajat

Lintujaosto Janne Ryhänen, Kuopio puh. 040 714 9491, janne.ryhanen(et)hotmail.com

Hirvijaosto Lasse Heikkinen, Siilinjärvi puh. 044-2902457 lassemikael(et)gmail.com

Näyttelyjaosto Irene Venejärvi, Siilinjärvi puh. 044 571 0861, irene.venejarvi(et)gmail.com

Lappalaiskoirajaosto Asta Partanen, Lapinlahti, puh. 0500 159 112, asta.partanen(et)hotmail.com

Toimihenkilöt

Sihteeri Hannu Hallikainen, katso tiedot hallitus

Rahastonhoitaja Erkki Shemeikka, puh. 0400 815 185 os. Alamäentie 35, 74300 Sonkajärvi

erkki.shemeikka(et)meili.fi

Osoitteenmuutokset ja uudet jäsenet: jäsensihteeri Tiina Paananen, Harakkaniemenkatu 12, 77600

Suonenjoki. puh. 0500 648 246 tiina.j.paananen(et)gmail.com

Tiedotusvastaava Veijo Miettinen, Otsonpolku 2, 70400 Kuopio,

puh. 0500 171 882 veijo.miettinen(et)dnainternet.net

Kotisivujen päivittäjä Anna Kuosmanen, annmaikuo(at)gmail.com

Kiitos talkoolaisille ja koiranomistajille

Pystykorvien jalostuspäivät ja niihin liittynyt koiranäyttely oli suuri voimanponnistus kerhollemme. Selvisimme urakastamme hyvin. Tästä kiitokset kuuluvat kaikille talkootyöhön osallistuneille. Muutamit porukastamme tekivät todella mittavan työrupeamat, väheksymättä kumminkaan pienempiäkin panoksia. Pienistä puroista kasvaa aina suurempi joki.

Kiitokset myös kaikille koiransa näyttelyyn ilmoittaneille. Te teitte jalostuspäivien näyttelystä sille arvoisensa tapahtuman.

sivu 5 Jokkerit ilmoitus

Pystis 17 2017

Pohjois-Savon Pystykorvakerhon tiedotuslehti
Päätoimittaja, puheenjohtaja Kari Repo
Taitto ja toimitus Veijo Miettinen
Kansikuva Veijo Miettinen,
kuvassa
Painosmäärä 1000
Painotalo Kevama Kuopio
Seuraava lehti ilmestyy 20.4. 2017,
aineistopäivä 30.3.2017

Markku valittiin Erämieheksi

Pohjois-Savon Erämieheksi numero 34
valittiin Markku Nyysönen Leppävirralta.
Valinta julkistettiin Tervon Tervastulilla.
Uusin erämies ollut vahvasti mukana
metsästysjärjestöjen luottamustehtävissä,
niin lakisääteisellä kuin myös vapaaehtoisella
rintamalla. Toki Markku tunnetaan
koiraharrastuksessakin. Hirvenhaukkukokeessa
hänet on tavattu koirahihnan toisessa päässä tai
täyttämällä maastokorttia tuomarina.

Pystis sisältää

Hallitus, jaostot ja toimihenkilöt	4
Kiitos talkoolaisille	4
Pystiksen tiedot	6
Kutsu vuosikokoukseen	7
Tervehdys puheenjohtajalta	8
Kennelpiirin terveiset	9
Haukku-ottelun tukinäyttelyn tiedot	10
Haukku- ottelu	11
Anna päivittää kotisivuja	12
Match Show	12
Erämessut 2017	13
Jalostuspäivien antia	14
Haukkujen helinää hirvimetsässä	16
Tarinaa toimittajalta	18

Kutsu Pystykorvakerhon vuosikokoukseen 2017

Pohjois-Savon Pystykorvakerho ry:n vuosikokous pidetään **torstaina 9.3.2017**, kello 19.00 Siilinjärven Kumpusella toimintakeskus Kirsussa. Valtakirjojen tarkastus alkaa kello 18.00.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen mukaan vuosikokoukselle kuuluvat asiat ja päätetään mahdollisesta Kirsuun maalämmön hankintaan liittyvistä toimenpiteistä. Kokouksessa suoritetaan myös perinteiset palkitsemiset.

Hallituksen erovuoroiset jäsenet ovat:

- Koponen Martti, varajäsen Venejärvi Irene
- Mustonen Einari, varajäsen Rautiainen Merja
- Pulkkinen Jari, varajäsen Janne Ryhänen

Yhdistyksen kokouksissa on jokaisella varsinaisella jäsenellä, kunniapuheenjohtajalla ja kunniajäsenellä yksi (1) ääni jota hän voi käyttää joko läsnä olevana tai valtuutettunsa kautta. Valtuutetun on oltava yhdistyksen jäsen. Valtuutetulla on oikeus käyttää kokouksessa yhteensä enintään viittä ääntä, käyttämänsä omakohtainen ääni mukaan luettuna. Äänten mennessä tasan ratkaisee kokouksen puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa. Yhdistyksen kokouksen päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä, paitsi päätettäessä niistä asioista, joista näissä säännöissä on erikseen määrätty.

Vuosikokouksessa palkitaan ansioituneita henkilöitä ja menestyneitä koiria, muun muassa valionarvomitalit. Palkituille ei tule erillistä kutsua noutamaan itsensä tai koiransa saamaan huomionosoitusta. Jos koirasi saavuttamat valionarvot ovat unohtuneet ilmoittamatta, niin vielä ehdit. Ennen vuosikokousta on toki varattava aikaa jokunen päivä laatan kaiverrusta varten. Ilmoita koirasi vielä ilmoittamatta olleet valionarvot tai karhutaipparit os. Veijo Miettinen, Otsonpolku 2, 70400 Kuopio, tai sähköpostilla: veijo.miettinen@dnainternet.net.

Tervetuloa puheenjohtajalta

Talven selkä tuntuu jotenkin lähteneen taistamaan kevään puolelle: Aurinkoisena pakkaspäivänä valui jo vesi puupinon päällä olevalta pressulta – tuntui jotenkin lämpimältä mielessä. Kyselyihin nyt vastaus, kuhat ovat löytäneet verkot kiitettävän hyvin!

Jalostuspäivät ja näyttely ovat nyt takana. Tunne on huojentunut, mutta aika mukava mieli jäi minun muistooni. Aiheet olivat mielenkiintoisia, esiintyjät hyviä. Toki en läheskään kaikkia tapahtumia kerinnyt kokea, jääpähän jotain seuraaviin vuosiin.

Nämä olivat ensimmäiset jalostuspäivät kerhomme puheenjohtajana. Voin sanoa, että sain aivan erilaisen kuvan tapahtumasta nyt, tuli paljon uusia tuttavuuksia. Kiitokset kaikille talkoolaisille arvokkaasta työpanoksestanne tapahtumien järjestelyissä. Erityinen kiitos Holopaisen Sarille jalostuspäivien järjestelyistä!

On se aika vuodesta, jolloin valmistaudumme tulevaan vuoteen. Teemme uusia suunnitelmia, mitä niistä toteutuu, sen tulevaisuus meille näyttää. Toteutuuko suunnitelmat, vai käykö niin, että: *"Suattaahan ne olla vuan huaveita"*! Olemme jo hirvijaoston ja hallituksen piirissä suunnitelleet tulevaa, mm. haukkukokeita. Pohdittu mitä pidetään ja milloin. Hallitusta on normaalien juoksevien asioiden lisäksi työllistänyt viime vuoden vuosikokouksen evästys selvittää Kirsun lämmitysjärjestelmää. Siihen tulemme vuosikokoukseen tuomaan tuoretta tietoa päätöksen perustaksi.

Keväällä on meillä vielä kaksi ponnistusta, haukkuottelun tukinäyttely ja erämessut. Kumpaankin tarvitaan innokkaita talkoolaisia, toivottavasti otatte haasteen vastaan. Toivoisin jäsenistöltä aktiivisuutta ilmoittautua näihin tapahtumiin töihin aivan omatoimisesti. Se säästäisi monta puhelua ja harmaata hiusta. On uskomattoman suuri urakka pyytää ja houkutella jäsenistöä töihin. Tuon ajan voisi käyttää muihinkin valmisteleviin tehtäviin. Näiden tapahtumien järjestäminen vaatii muutenkin paljon työtä. Olemme aikaisemminkin hoitaneet osamme hyvin, tehdään se yhdessä nytkin!

Matikkatuiskuja odotellen!

Kari

Kennelpiirin Tervehdys Pystykorvaisille.

Suomi täyttää 100 vuotta. Kennelliitolla ja Kennelpiireillä on kotimaisten rotujen juhlavuosi, teemavuosi nimellä: ”*Kotimaiset rodut ovat kansallisaarteitamme*”. Suomessa arvioidaan tilastokeskuksen mukaa olevan n.800 000 koiraa, paperikoiria n. 600 000. Kennelliitto rekisteröi viime vuonna lähes 47 000 pentua, hieman edellisvuotta vähemmän. Kotimaisten rotujen pentujen määrä kasvoi selvästi.

Tämä vuosi on meille suomalaisille todellinen juhlavuosi, kun itsenäinen Suomi täyttää 100 vuotta. Juhlavuosi tulee näkymään suomalaisten elämässä ja erilaisissa tapahtumissa. Eri tapahtumat ja tahot ovat voineet hakea osaksi Suomen satavuotisjuhlavuoden ohjelmaa. Hankkeen myötä kotimaisia koirarotuja pyritään saamaan entistä enemmän suuren yleisön tietoon.

Viidestä kotimaisesta koirarodustamme suomenpystykorva, karjalankarhukoira, suomenajokoira, lapinporokoira ja suomenlapinkoira, näistä kolme on metsästyskoiria. Kennelliiton teema näkyy vahvasti kotimaisten rotujen valtakunnallisissa mestaruusotteluissa. Kotimaiset metsästyskoirarotumme ovat iät ja ajat olleet metsästäjien apuna ja niitä käytetään myös edelleen alkuperäisessä käyttötarkoituksessaan.

Pystykorvakerholla on monien tapahtuminen haasteellinen toimintavuosi. Tammikuun lopun jalostuspäivät Kuopiossa on valtakunnan merkittävin pystykorvaisten koirarotujen katselmus. Jalostuspäivien koiranäyttelyyn oli tänä vuonna ilmoitettu ennätysmäärä, lähes 600 koiraa. Jalostuspäivien näyttelyssä on nuorten ja juniori koirien osuus ollut joka vuosi erittäin suuri, kuten myös eri rotujen kasvattajaluokkien. Näyttely antaa aivan huikean mahdollisuuden nähdä niin kotimaisten rotujen ja yleensä pystykorvaisten metsästyskoirarotujen eri koiria. Näyttelyä katsomaan tulleet saivatkin kokea myös upean katselmuksen eri rotujen erilaisiin koiraharrastajiin.

Savon Erämessut Oy järjestää joka toinen vuosi Erätaika nimeä kantavan Savon Erämessut. Savon Erämessut Oy:n omistaa kaksi pohjoissavolaista koirayhdistystä, Pohjois-Savon Ajokoirayhdistys ja Pohjois-Savon Pystykorvakerho. Yhdistyksissä on yhteensä yli 1500 jäsentä.

Molemmilla yhdistyksillä on omat kiinteistöt: Ajokoirayhdistyksellä Punttisilimä ja Pystykorvakerholla Kirsu, molemmat kiinteistöt sijaitsevat Siilinjärvellä. Yhdistyksen jäsenet antavat messuille mahtavan talkootyöpanoksen, yli 600 kuuden tunnin talkootyövuoroa messujen onnistumisen eteen.

Vuoden 2017 messuteemana on: ”*Yhdessä erälle*”. Savon Erämessut tukeekin nuorison ohjausta hyvien harrastusten pariin kutsumalla 4000 ala-asteen oppilasta opettajineen vierailulle messuille.

Pohjois-Savossa pääsemme seuraamaan myös Suomen itsenäisyyden juhluvuoden erästä Kennelliiton juhlatapahtumaa, suomenpystykorvien Haukku-ottelua erityisen läheltä. Kansalliskoiramme pääottelu järjestetään piirimme alueella, keskuspaikkana on Tervon Lohimaa.

Onnea ja menestystä Pystykorvakerholle ja teille kaikille kerhon jäsenille!

Erkki Savolainen
kennelpiirin puheenjohtaja

Sivu 10 haukkuottelun näyttelyilmoitus

Haukku-ottelu Pohjois-Savossa 2017

Vuoden 2017 Haukku-ottelun järjestämisvastuu on Pohjois-Savon Kennelpiirin alueella, ja käytännön järjestelyistä vastaavat Iisalmen Seudun Kennelkerho ry, Kuopion Seudun Metsästyskoirakerho ry ja Pohjois-Savon Pystykorvakerho ry. Tapahtuman suojelijaksi on lupautunut kansanedustaja Markku Eestilä.

Haukku-ottelu 2017 järjestetään 20.-22.10.2017. Kokeen keskuspaikkana on Lohimaa Fish&Travel, Tervossa. Tämä Äyskosken rannalla sijaitseva Lohimaa tarjoaa hienot puitteet tapahtumalle. Pohjois-savolaiset metsästysseurat osallistuvat tapahtumaan luovuttamalla alueensa maastot ja alueet tuntevat oppaat järjestäjien käyttöön.

Syksyn ottelupaikalla Tervossa on mahdollisuus tutustua rotuun ja rodun historiaan. Kisakeskuksessa on suomenpystykorva-aiheinen näyttely. Tapahtuman ohjelma on vasta suunnitteluasteella, ja tarkentuu lähempänä tapahtumaa.

Haukku-Ottelun tukinäyttely

Haukku-ottelun tukinäyttely järjestetään Kuopiossa Sorsasalon raviradalla 8.4.2017. Kyseessä on koiranäyttely, joka on tarkoitettu FCI roturyhmille 5 ja 7/8. Koiranäyttelyn yhteydessä järjestetään myös suomenpystykorvien rotuesittely yleisölle.

Haukku-Ottelun tukinäyttely on tärkeä osa Haukku-Ottelu –vuotta. Tukinäyttelyn tuotoilla kustannetaan Haukku-Ottelun kuluja. Haukku-Ottelun tukinäyttelyyn voi ilmoittautua 6.3.2017 asti.

Suomi 100 -hanke

Kansalliskoiramme liittyy vankasti suomalaiseen kulttuuriin ja on suomalaisista koiraroduista vanhin. Suomenpystykorvat ovat olleet osa suomalaista elämää alusta asti toimien niin ruoan tuojina, vahtikoirina kuin myös ihmisten seurana. Suomenpystykorvalla metsästäminen on päässyt Elävän perinnön –wikiluetteloon, ja tämä perinteen harjoittaminen pyritään saamaan myös Unescon maailmanperintökohteeksi aineettoman kulttuuriperinnön listalle. Koetta järjestävät yhdistykset haluavat omalta osaltaan olla mukana juhlistamassa Suomen 100 –vuotista taivalta, ja mikä muukaan edustaisi koiramaailmassa suomalaisuutta paremmin kuin suomenpystykorva. Näin ollen Haukku-Ottelu 2017 on päässyt mukaan osaksi Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlavuoden ohjelmaa. Suomen 100 –vuotisjuhlavuoden kunniaksi Haukku-ottelumme teemana on suomenpystykorvalla metsästäminen osana suomalaista kulttuuria. Tavoitteemme on tapahtuman myötä tuoda ihmisten tietoisuuteen rotua ja metsästysharrastusta.

Tutustu lisään tapahtumaan nettisivuilla: Näyttely:

<http://www.showlink.fi/showlink/kuopiorni17>

Haukku-Ottelu: <http://www.haukkuottelu2017.com>

Facebookissa:

<https://www.facebook.com/Haukkuottelu/?fref=ts>

Kuva: Haukku-ottelun ylituomariksi saamme miehen omasta piiristä, Heikki Miettisen Vehmersalmelta.

Anna päivittää kerhon nettisivuja

Olemme saaneet kerhomme toimihenkilöriiviin uutta vahvistusta. Tästä alkaen Pystykorvakerhonne nettisivuja päivittää Anna Kuosmanen.

Anna on ollut Pystykorvakerhon toiminnassa mukana muutamia vuosia, mutta varsinaiseksi jäseneksi liittynyt vasta vuonna 2016. Samana vuonna hän aloitti näyttelytoimikunnassa. Anna on pyörinyt kerhon näyttelyissä talkoolaisena ja kehätoimitsijana. Myös Kirsun keittiössä hänet on nähty.

Anna on kasvanut koko ikänsä kiinni koiran turkissa. Koiraharrastus on kiinnostanut aina. Kotoa löytyy enemmän tai vähemmän omat kolme jämtlanninpystykorvaa ja lisäksi länsigöötanmaanpystykorva. Pystykorvakerhon toiminnan lisäksi hän viihtyy agilitykentillä ja muuten koirien kanssa touhuten.

Mikäli on tiedotettavaa asiaa tai nettisivuissa on puutteita, ota rohkeasti yhteyttä! [annmaikuo\(at\)gmail.com](mailto:annmaikuo(at)gmail.com)

Match show Kirsussa

Pystykorvakerhon match show – näyttelyt ovat olleet suosittuja. Kuva viime kesältä, jolloin mukana oli 105 koiraa. Tapahtumille saavat jatkoa, seuraa nettisivuja.

Erämessut Kuopiossa 5 – 7.5.2017

Jo perinteisiksi muodostuneet Kuopio Erätaika erämessut järjestetään toukokuun ensimmäisenä viikonloppuna, perjantaista – sunnuntaihin, eli 5 – 7.5. Messujen järjestäjinä toimivat Pohjois-Savon Pystykorvakerho ja Pohjois-Savon Ajokoirayhdistys.

Messuilla tarvitaan paljon talkoolaisia, rakentamaan ennen messuja ja tietysti messuaikaiseen työhön. Varaa aika kalenteriisi ja unohda kiireiset hauenkudut ja metson soitimet. Tulethan messuille töihin, sillä erämessujen talkootyö ja siitä saatava tulo antaa ponttaa kerhomme toimintaan.

Seuraa messutiedotusta kerhomme nettisivuilta ja ehkä seuraavakin Pystis vielä ennättää ennen Erätaikaa. Olethan mukana – sinua tarvitaan.

Vuoden 2013 Erätaika-messuilla oli komea trofeeosasto. Ennen messuporttien avautumista rakentajat suorittivat viimeisen katselmuksen: onko kaikki kunnossa? Tiukoista sarvipiikkirajoituksista huolimatta aineistoa löytyisi myös nykyisin eräalan suurimpiin katselmuksiin.

Jalostuspäivillä uusia ennätyksiä

Pohjois-Savon pystykorvien jalostuspäivien historia on sinänsä melkoinen menestystarina. Nyt jalostuspäivät järjestettiin jo 34 kerran. Vuosi vuodelta on tehty uusia osallistumisennätyksiä, niin luennoille saapuneiden ihmisten, kuin myös näyttelyyn ilmoitettujen koirien suhteen. Valitettavasti ihmisyleisöstä ei ole saatu osallistumislukua, mutta porukkaa on ollut kaikissa tilaisuuksissa reippaasti.

Näyttelyyn ilmoitettujen koirien määrä on mukavasti lisääntynyt ja jälleen tehtiin uusi osallistumisennätys 568 koiraa. Menisikö vuoden päästä jo uusi satanen rikki? Jalostuspäiville on varsin tyypillistä runsaat kasvattaja- ja jälkeläisluokat. Missäpä erikoisnäyttelyssä lienee aikaisemmin esitetty 30 kasvattajaluokkaa ja 10 jälkeläisluokkaa? Jalostuspäivistä on muodostunut lähes kaikkien mukana olevien rotujen pääkatselmus, vetäen vertoja tai jopa ylittäen rotujärjestöjen päänäyttelyt.

Jalostuspäivien tulevaisuuteen kannattaisi kiinnittää huomiota ja pitää taso korkealla. Yleisluennolla oli varmaan hyvää asiaa ja mukana oli varmaan jonkun verran ihmisiä pystykorvaväen ulkopuolelta. Joidenkin mielestä luento oli kumminkin aivan liian pitkä ja monet pakenivat kesken luennon hakemaan virkistystä sopivalta keitaalta, olisiko tämä löytynyt baaritiskiltä.

Yksi vitosella – kolme kympillä. Tiina ja Arja tekivät ansiokkaasti arpakauppaa.

Näyttelypaikalla kävi iltapäivällä vilskettä, sillä samalle päivälle oli osunut myös ravit. Tämä aiheutti pientä järjestelyä ja yhteistä suunnittelua raviradan henkilökunnan kanssa. Tästäkin hyvin selvittiin ja koirat saatiin arvosteltua ilman ongelmia. Parhaat koirat palkittiin.

*Suomenlapinkoiria
ilmoitettiin näyttelyyn
eniten, eli 131 koiraa.*

*Siilinjärveläinen Meiju
Ronkaisen Staalon
Lätkäjätkä kilpaili urosten
avoimessa luokassa,
oli siinä paras. Paras uros
kehässä sijoitus oli PU3.*

Hirviahkujen kelinää – kokeissa ja metsällä

Vielä muutama vuosikymmen sitten hirvenmetsästys ja hirvenhaukkukokeet olivat hyvin miehisiä lajeja. Naisia oli mukana hirvijahdissa vain muutamissa seurueissa, niissäkin vain jokunen. Hirvenhaukkukokeissa naiset olivat myös harvassa, olipa kysymys tuomaritehtävästä tai koiranohjaajan roolista.

Kaavilainen Sanna Miettinen aloitti koiraharrastuksen vuonna 1996 ja parin vuoden päästä hän hankki hirvenhaukkukokeiden tuomarikortin. Sanna muistelee, että muitakin naisia alkoi samoihin aikoihin tulla mukaan harrastukseen.

Alkuun kuljettiin kokeissa paljon isä Raimo Miettisen kanssa. Sanna toimi koiranohjaajana ja Raimo tuomarina. Sannan ensimmäinen koira oli harmaa norjanhervikoira Muru. Koira tartutti Sannaan ”pahanlaatuisen kennelvirusen”, josta hän ei ole päässyt irti. Hervikoiran helisevä hauku on parasta musiikkia. Muru voitti kerran jopa Savon Sanomien koirakilpailussa pystykorvien sarjan.

Vuoden kuluvat ja koirat vaihtuvat. Onko Sannalla kyky valita jo pennusta tulevia huippuja, vai onko kysymys osaavasta koulutuksesta? Tietyt merkit pentueen kasvateista katsotaan, joiden mukaan pentu saa uuden kodin Sannan tarhassa. Seuraavat koirat, vielä isä Raimon kanssa porukassa hankittu jättilä Salopellon Santra ja Sannan yksin omistama Puironkorven Wilma ovat molemmat hirvenhaukuissa erinomaisia koiria, joille on tullut runsaasti menestystä.

Sanna on ollut innokas koirillaan kokeissa kävijä. Kilpailuvietti ja mahdollisuudet selvittää mukaan suurempiin kitoiksiin ovat innostaneet. Salopellon Santra on menestynyt kokeissa paremmin. Koira on haukunut 31 kertaa kokeissa ykköspalkinnon arvoisesti, joista 15 on ollut yli 90 pisteen tulosta. Hervikoiraharrastajat tietävät, että ysikymppiseen tarvitaan jo hyvää onnistumista, yhteistyökin pitää olla kunnossa.

Sannan oivalliset hirvenhaukkujat, Salopellon Santra ja Puironkorven Wilma tauolla emäntänsä kanssa.

Sannan toinen koira, kaksoisvalio Puironkorven Wilma on myös niin sanottu pelikoira. Koira on haukkunut 12 ykköspalkinnon arvoista tulosta, joista viisi yli ysikymppistä. Hirviä liiaksikin rakastava Wilma on jo unohtanut hirvenhaukkukokeissa yhteistyön ohjaansa kanssa.

Parin vuosikymmenen aikana hirvenhaukkukokeiden säännöt ja ohjeet ovat muuttuneet. Eniten on ollut muutoksia teknisten apuvälineiden käytön ohjeistuksissa. Nyt koiran suoritusta voidaan seurata hyvinkin tarkasti kännykän näytöltä. Näin saadaan suoritus mahdollisimman tarkasti talteen. Sannan molempien ”pelikoirien” kanssa ei ryhmän tarvitse haku aikaan tarpoa pitkin metsiä. Koira ohjataan tiettyyn suuntaan ja siitä omatoiminen haku alkaa.

Sanna on jäsenenä Kaavin Urheilumetsästäjät nimisessä metsästysseurassa. Hyvien koirien kanssa on kiva lähteä myös hirvimetsälle. Hirviä on kaatunut tasaseen tahtiin noin yksi joka syksy, nyt nurin on täysi tusina. Ensimmäisen hirven Sanna kaatoi jo alla kaksikymppisenä. Erityisen sykhdyttävää on kun pääsee kaatamaan hirven oman koiran seisonthaukusta yksin metsässä. Työ ja harrastus eivät ole menneet hukkaan, sillä metsästystä vartenhan hirvikoiria jalostetaan ja koulutetaan.

Sannalla on pienimuotoista kasvatustyötä kennelnimellä Koskiharjun. Molemmilta koirilta on tullut kaksi pentuetta ja nyt Wilma odottaa kolmannen kerran perheenisäystä. Kasvatustyössä on parien valinta onnistunut, sillä jälkeläisistä on tullut useita valioita.

Sannan perheeseen kuuluu kaksi lasta ja tarhassa haukkuu neljä koira. Kodinhoidon ja opiskelun lisäksi varsinkaan syyskauteen ei uusia harrastuksia mahdu. Haukkukokeet ja hirvijahti vievät ajan. Tarhassa odottaa vielä kaksi nuorta jättiläisä pöytä haukkukokeisiin ja hirvimetsälle.

Salopellon Santran ja Sannan huippuvuosi oli 2012 jolloin koira haukkui viisi yli ysikymppistä, paras tulos oli 97,5 pist. Kuva Pystykorvakerhon mestaruuskisojen jälkitunnelmista, jossa ykkönen tuli 93 pisteellä.

Tarinaa toimittajalta

Sudet ovat herätelleen monet ihmiset keskusteluun ja kannanottoihin.

Eräiden tahojen mukaan Suomesta ei saisi tappaa yhtään sutta, tai laji on vaarassa tuhoutua ikiajoiksi. Toisten mielestä susia on aivan liikaa ja ääritahojen mielestä kaikista hukista pitäisi tehdä kunnon rukkasia ja susiturkkeja. Ehkäpä totuus löytyi jostakin välimaastosta.

Susien metsästyksen tehdyt päätökset ovat vuosien saatossa muuttuneet paljon myönteisemmiksi. Vuosikymmeniä sitten, kun tämän lehden toimittaja oli vielä riistahallinnon toimihenkilönä, niin pallottelu lupien kanssa oli joskus vähintäänkin outoa.

Olipa jokunen tapaus, kun piirimme pohjoisosaan haettiin suden metsästyslupaa. Lupahakemus tehtiin hyvissä ajoin syksyllä ja se matkasi riistanhoitopiirin puoltavalla lausunnolla varustettuna ministeriöön, jonka vallassa mahdollisen luvan myöntäminen tuolloin oli. Lupahakemuksesta ei kuulunut kotvilleen mitään, mutta vapun tietämissä virkamies kaukaisesta Helsingistä soitteli ja kyseli: *”onhan varmaankin teidän susiongelma jo poistunut”*. Eihän sulille maille enää lupaa voinut myöntää.

Onneksi päätöksen tekijät ovat muuttuneet ja samalla menettely ja asenteet. Niin pyyntilupia myöntävät viranomaiset, kuin myös poliisi ovat ymmärtäneet tilanteen vakavuuden. Jos sudet alkavat pyöriä asutuksen nurkissa, on vain ajan kysymys, milloin kontakti ihmisen kanssa syntyy.

Häiriötä aiheuttavien susien poistossa tulisi käyttää järkeä ja harkintaa. Koiria tappamaan oppineet sudet tappavat niitä koko elämänsä ajan, aina kuin se on vain mahdollista. Jo vuosikymmeniä sitten eräs riistantutkija toi esille ajatuksen: *”susilauma, joka tappaa koiria, pitäisi metsästää aina viimeiseen yksilöön”*. Tutkija oli varmaan oikeassa, vaikka ei uskaltanut julkisesti esittää minulle kertomaansa asiaa.

Susien aiheuttamat vahingot tulisi saattaa entistä tehokkaammin median tietoisuuteen. Koiran menetys suden raatelemana on aina koskettava tarina, joka vaikuttaa moniin ihmisiin. Joltakin susien ystävältä on tullut kannanotto: *”onhan niitä koiria Suomessa aivan liikaakin, joutaapa joku vaikka mennäkin”*. Koiran tapaturmainen kuolema ei ole pelkkä taloudellinen vahinko. Koira on muutakin kuin taloudellista omaisuutta, se on useimmille perheen jäsen!

Tänä talvenakin on metsästetty riistaviranomaisten myöntämällä pyyntiluvilla susia. Metsästyslupien myöntämisestä on kerrottu sanomalehtien uutisissa. Hyvä näin, sillä ollaanhan rehellisessä metsästyksessä. Uutiset lukeneista ihmisistä valtaosa pitää asiaa positiivisena. Susikantaa pitää hallitusti hoitaa, järkevästi metsästäen.

Toivottavasti susitilanne saadaan hallintaan ja metsästyskoiraharrastus koirakokeineen on jatkossa turvallista. Myös koirilla metsästys on monin paikoin ollut susien takia vaarallista, jopa mahdotonta. Uskottavat petohavainnot auttavat viranomaisia määrittämään kantojen oikeat vahvuudet. Huonoin tapa petokantojen hoidossa on lain rikkominen, sillä se vie luottamuksen metsästäjiltä.

Veijo

Jalostuspäivien näyttelyssä 2017 suomenpystykorvat odottavat vuoroaan. Etualalla rautalampilaisten Hannu ja Tuomas Korhosen Hookoon Halla, joka valittiin näyttelyn kauneimmaksi pennuksi.

Kuva alla: Talven keskellä on kiva muistella lämpimiä kesänäyttelyitä.

Hirven historiaa

Hirvenmetsästys on ollut tarkoin lakipykälillä ja säädöksillä ohjattua. Hirvien kaatomäärä Pohjois-Savossa ylitti 1000 hirven rajan vuonna 1978. Esimerkiksi vuonna 1964 kaadettiin piirissä 110 urosta, 117 naarasta ja yhdeksän vasaa. Vasan kaatolupia myönnettiin Pohjois-Savoon ensimmäisen kerran 1970, tuolloin vain kolmelle vasalle.

Lääninhallituksen myöntämät kaatoluvat oikeuttivat hirven kaatamiseen. Luvalla saattoi kaataa uroshirven tai naarashirven jota vasa ei seurannut, aina marraskuun 10 päivään saakka. Vasa oli ilman asianomaista pyyntilupaa metsästyksen alkuvaiheessa rauhoitettu. Ennen määräaikaa kaadetut vasat olisivat kuuluneet vallesmannin lihatiinuun, eli huutokaupattu valtion toimesta. Saattoi olla, että vasa kaatoi ennen virallista aikaa, mutta ne lienevät tunnistettu nuoriksi aikuisiksi.

Marraskuun 10 päivän jälkeen ei saanut kaataa enää naarashirveä, vaan ainoastaan uroksen tai vasan. Lainlaatija halusi näin turvata hirvikannan kehityksen ja säästää tuottavat naaraat. Vasan pyyntilupia alettiin myöntää enemmän vuonna 1974, jolloin niitä tuli hakijoille jo 112 lupaa. Vuonna 1975 vasan metsästys alkoi samanaikaisesti kuin aikuisten hirvien. Tämä vuosi antoi merkkejä hirvikannan noususta, sillä kaatoprosentti nousi ensimmäisen kerran yli 90 %.

Vuonna 1969 hirvi oli Pohjois-Savossa rauhoitettu. Seuraavina vuosina kaatolupiin tuli rajoitukset sukupuolesta ja useimmat lupapäätökset antoivat oikeuden kaataa vain uroshirviä. kaadetuissa hirvissä 2000 raja ylitettiin ensimmäisen kerran vuonna 1979. Seuraavana vuonna kaadettiin huikeat 3720 hirveä, joista vajaa puolet oli vasa. Vuosi 1980 antoi jälleen uuden ennätyksen, 3952 kaadettua hirveä.

Riistantutkimuslaitos petotutkija Erik S. Nyholmin johdolla teki vuosittain arviot piirikohtaisista suurpetokannoista. Pohjois-Savon vuosikymmeniä tunnettu runsaista ilveksistään, mutta vähästä tupsukorvien valtakausi on alkanut. Vuonna 1978 piirin ilveskannaksi arvioitiin kaksi eläintä. Karhuja ja susia arvioitiin olevan molempia viisi eläintä.

Ilveskanta takkuili alle puolessasadassa monia vuosia, kunnes vuonna 1987 eläinten määrä pomppasi lähes sadalla ylöspäin ja seuraavana vuonna arvio päättyi lukuun 177 eläintä. On toki muistettava, etteivät riistantutkijat ole lukuja omasta päästään keksineet, vaan arviot ovat perustuneen kentän petohavannoitsijoiden antamiin lukuihin.

Historian tietojen mukaan silloinen Pohjois-Savon viimeinen susi tapettiin vuonna 1963 Pohjois-Kallaveden jäälle. Toki yksittäisiä susia tämän jälkeenkin tavattiin. Olisiko riistantutkijoiden papereihin kirjautunut maakunnan ensimmäinen susipentue vuonna 1983, koska susien määrä hyppäsi vuodessa kymmenellä ylöspäin, päätyen lukuun 15.

Karhu on ollut vuosikymmeniä Pohjois-Savon kummajainen. Piirin alueella on syntynyt ja tavattu vuosittain lukusia karhupentueita. Karhuja on metsästetty tai niitä on tapaturmaisesti kuollut todella vähän. Karhukanta on tänä päivänäkin pieni naapuripiireihin verrattuna. Voidaankin kysyä: Minne meidän karhut joutuvat?

Suurriistakannat ovat metsästyksellä säädeltävissä, toisin on pienriistan kohdalla. Aikoinaan ilveskannan nopeaan nousuun auttoi maakunnan aktiivinen riistanhoito, jäniksien ruokinta. Tupsukorvat asettuivat sinne missä oli runsaasti ravintoa tarjolla. Milläpä meille houkuteltaisiin karhuja, tai jarruteltaisiin outoa poistumaan.

Tähän eläinlääkärikeskuksen ilmoitus ½ sivua

Sivu 22 Racinel ilmoitus

sivu 23 (kansi 3) Peltaco ilmoitus

Takakansi Iso valkeisen ilmoitus